

— man er jo nemlig pligtig at betale den Skat, som afkræves en —, kan han klage og faar saa eventuelt det for meget betalte Beløb refunderet. Tidligere har disse refusionsberettigede ikke faaet Rentegodtgørelse; det faar de fremtidig ifølge sidste Punktum i sidste Stykke af den nye §38, idet der staar: „Har en Skatteyder i disse Tilfælde Krav paa Godtgørelse af for meget erlagt Skat, tilkommer der ham Renter, 5 pCt. p. a., fra Indbetalingsdagen at regne af det for meget erlagte Skattebeløb.“ Endvidere er der en vigtig Bestemmelse, der lyder saaledes: „Har Skatten forgæves været søgt inddrevet hos ugifte Skatteydere, kan det ved skriftlig Meddelelse til den paagældende Skatteydere Arbejdsgiver forlanges, at Arbejdsgiveren i den Skatteydere tilkommende Lønning tilbageholder det til Skattens Betaling fornødne Beløb, og at dette Beløb af Arbejdsgiveren indbetales til vedkommende Oppebørselsmyndighed.“ Der har været alt for mange Tilfælde, hvor enlige Personer, som har forholdsvis større Skatteevne end Familieforsørgere, er blevet Skatterestanter, uden at der ved Udpantning har kunnet naas tilstrækkelig Dækning for Skatterestancerne, og det er for at imødegaa dette, at denne Bestemmelse er sat ind med alle Partiers Tilslutning i Folketinget.

Jeg har allerede tidligere nævnt den i Lovens indsatte Revisionsbestemmelse, som jeg finder rimelig af den før nævnte Grund, samt af den Grund, at vi endnu langt fra er kommet til Ro med Hensyn til Pengenes Værdi og med Hensyn til Erhvervsforholdene, hvorfor det kan være rigtigt i Løbet af faa Aar at revidere disse Sæts. Der har i Folketinget fra det konservative Folkepartis Side været udtalt Ønske om, at de foreslaaede Skattefradrag skulde reguleres efter Pristallet. Jeg har ikke ment at kunne imødekomme dette Ønske, fordi jeg mener, det er uheldigt at have Skattefradragene varierende fra Aar til Aar, og fordi jeg finder, at man ogsaa kan læse for meget over paa Pristallet, som dog, naar alt kommer til alt, kun er en menneskelig og mangelfuld Indretning trods den store Samvittighedsfuldhed, der udvises fra Statistisk Departements Side. Pristallet er efterhaanden blevet som en hel Atlas, der bærer adskillige af dette lille Lands økonomiske Forhold. Herefter regulerer man vigtige Lønningstillæg for Tjenestemændene, herefter reguleres Dele af Arbejdslønnen, og jeg tror, at dette Pristal snart ikke er i Stand til at bære mere. Hvis man mener, at de foreslaaede Fradrag paa Grund af Forandringerne i Pengenes Værdi trænger til en Revision, naar

Forholdene har klaret sig noget mere, vil denne Revision jo kunne finde Sted i Rigsdagssamlingen 1923—24.

Endelig skal jeg henlede Opmærksomheden paa, at der paa de aarlige Finanslove kan gives Bemyndigelse til at foretage en Nedskrivning af de paalignede Skattebeløb. Vi haaber jo paa, at Forholdene skulde bedre sig, saaledes at ikke saa store Skatter, som nu udskrives, skal blive nødvendige, og derfor bør der gives en Adgang til uden fuldstændig Omkalfatring af hele Skattesystemet at foretage saadanne Nedskrivninger. Jeg har foreslaaet det her for Indkomst- og Formueskattens Vedkommende, og jeg foreslaar det ogsaa for nogle af de indirekte Skatter.

At beregne Udbyttet af en Formue- og Indkomstskat i vore Dage er en meget vanskelig for ikke at sige uløselig Opgave, idet jo Erhvervsforholdene er i en saadan Bevægelse — desværre indtil videre i en nedadgaaende Bevægelse —, at det bliver omtrent umuligt med Sikkerhed at skønne over, hvad visse foreslaaede Skattesatser vil indbringe. Udbyttet er her med al fornøden Hensyntagen til en forventet betydelig Nedgang for den personlige Indkomstskats Vedkommende anslaaet til ca. 97 Millioner, for Formueskattens Vedkommende til 43 Millioner, og for Selskabsskattens Vedkommende til 30 Millioner. Dette er for Landet Nord for Kongeaaen ifølge de Opgivelser, vi har derfra; derefter er der skønsmæssig lagt 6 Millioner til for Sønderjylland, og den samlede Indtægt skulde saaledes blive 176 Mill. Kr. Men i 1922—23 vil en Del af Skatten indkomme i Henhold til Ligning efter Indtægten i 1920, og vi vil da kunne paaregne en Indtægt af 189 Mill. Kr.

Jeg skal med disse Ord anbefale dette Lovforslag til Tingets Velville og hurtigst mulige Behandling, thi der ligger ikke ringe Vægt paa, at det snart kan blive til Lov under Hensyn til, at Ligningen allerede er begyndt, og det er meget ønskeligt for samtlige Ligningsmyndigheder at vide, hvilken Lov de har at rette sig efter.

Maegaard: Forslag til Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten blev fremsat i Folketinget den 23. November og kom til Behandling dér den 30. November. Denne Behandling strakte sig til henimod Jul, og Lovforslaget har egentlig først været behandlet i Udvalget i Folketinget i Januar—Februar Maanedere; Betænkningen blev afgivet af Folketingsudvalget den 10.